

اول ماه مه بر کارگران جهان مبارک باد!

اول ماه مه ۲۰۲۵ در چه شرایطی برگزار می‌شود؟

اول ماه مه ۲۰۲۵ در شرایط ویژه‌ای برگزار خواهد شد. در امسال قشر فاشیستی جناح جمهوریخواهان آمریکا قدرت را کسب کرده و ترامپ شوونیست و فاشیست رئیس جمهور آمریکا شده است.

ترامپ بلافاصله به زیرساخت‌های مادی زندگی کارگران و دیگر زحمتکشان جهان تهاجم کرد؛ **اول آمریکا:** این بدان معنی است که چپاول نیروی کار در تمام جهان باید انبان دولتمردان و کنسرن‌های عظیم بین‌المللی آمریکا را پر نماید. چپاول و غارت نیروی کار کارگران جهان، ارزش اضافه‌ای که کارگران تولید می‌کنند، در خدمت ثروتمند شدن آمریکا قانون شد.

جنگ تجاری: دامن زدن به جنگ تجاری با چین و اروپا و بسیاری از کشورهای جهان مثل کانادا و مکزیک و مقابله به مثل کردن این کشورها. این جنگ باعث گرانی و تورم خارق‌العاده می‌گردد و میلیون‌ها نفر را به فقر بیشتر و سیه روزی دائم و مرگ حتمی می‌کشانند. در واقع چند میلیارد کارگر و خانواده‌هاشان را از خط فقر به خط مرگ سقوط می‌دهد.

استعمار کهن: با آمدن ترامپ در سال ۲۰۲۵ استعمار کهن یعنی ملحق کردن کشورها و مناطقی از جهان به طریق نظامی به خود، با آشکارترین وجهی زنده و در پیش گرفته شد. سیاست اشغال کانادا، پاناما، کروئئلند، غزه و... از آن جمله‌اند

قشر حاکم بر آمریکا علاوه بر ذات فاشیستی‌اش، بسیار فاسد و لومپن است. این قشر با تمام ابزارهای ممکن سعی در فساد اخلاقی مردم جهان دارد.

گرایش به راست دولت‌ها و تقویت فاشیسم نیز یکی دیگر از فاکتورهای بین‌المللی در این سال می‌باشد. جهان (دولت‌ها و مردم) قطبی‌تر شده و جهان تک قطبی عملاً از جامعه انسانی رخت بر بسته است. در تقابل با چنین روندی،

گرایش به چپ در جنبش‌های اجتماعی زحمتکشان تقویت گردیده است.

ضرورت مبارزه همبسته و متحد به آگاهی طبقه کارگر و دیگر زحمتکشان و نیروهای مترقی تبدیل شده است. ما از سال گذشته و تا کنون شاهد پشتیبانی بی دریغ جنبش‌های اعتراضی در کشورهای مختلف از همدیگر بوده و قدرت اتحاد عمل را بیشتر لمس کرده‌ایم.

از ابتدای سال ۲۰۲۵ مبارزه با فاشیسم ابعاد گسترده‌تری یافته است. در عین حال در بین مردم به علت قطبی‌تر شدن گرایش‌ات طبقاتی، عده‌ای به طرفداری از فاشیسم رو آورده‌اند مثل برخی از مردم آلمان، فرانسه و...

در سال ۲۰۲۵ با رشد فاشیسم و تقویت گرایش چپ در بین مردم، گرایش‌ات طبقاتی با شفافیت بیشتری خود را نشان می‌دهند و در مقابل هم می‌ایستند. مهم‌ترین مباحث در سطح بین‌المللی عبارت است از: ایجاد احزاب کمونیستی در سطح ملی ضروری‌ست؟ یا نه؟ اگر آری، روند ایجاد آن چگونه است؟ آیا ایجاد یک اینترناسیونال کمونیستی لازمه پیشبرد انقلاب در سطح بین‌المللی است؟ یا نه؟ در صورت ظهور فاشیسم در یک کشور سرمایه‌داری امپریالیستی، مرحله انقلاب دمکراتیک می‌گردد؟ یا همچنان سوسیالیستی باقی می‌ماند؟ در کشورهای سرمایه‌داری مرحله انقلاب دمکراتیک است؟ یا سوسیالیستی؟ انقلاب قهرآمیز است؟ یا مخملی؟

طبقه کارگر در چنین شرایطی اول ماه مه را برگزار می‌کند. فاکتورهای فوق باعث می‌گردد تا روز اول ماه مه، خیابان‌ها از صفوف رزمنده زحمتکشان پر گردد. شور و شوق و تلاشی که در راهیابی جهت معضلات و سوالات فوق در بین استثمار شونده‌گان ایجاد گشته است، روز اول ماه مه را به روز رشد جهشی آگاهی طبقه کارگر تبدیل خواهد کرد. بخش‌های مختلف کارگری تجمع خواهند نمود و گریز ناپذیر به تبادل تجارب خود خواهند پرداخت. و این امریست خوب و ضروری برای ادامه مبارزه در مرحله‌ای بالاتر و گسترده‌تر. در ایران شرایط به گونه‌ای دیگر است: جامعه شدیداً قطبی شده، صف بندی در درون بورژوازی حاکم روشن‌تر و حادث‌تر گردیده و کل رژیم جمهوری اسلامی ایران مورد نفرت اکثریت مطلق جامعه است. رژیم به لحاظ سیاسی در سطح بین‌المللی مفتضحانه شکست خورده و سیاست‌های تحریم که حلقوم مردم ما را می‌فشارد، شرایط زندگی را برای مردم و شرایط ماندگاری را برای رژیم دشوارتر کرده است. طبقه کارگر به آگاهی تشکیل شوراهای دست یافته و نشانه‌هایی از آگاهی سوسیالیستی در درون این طبقه به چشم می‌خورد. ولی از ۱۴۰۲ مبارزات این طبقه افت سیاسی کرده و در سطح معیشتی تا کنون درجا زده است.

روز اول ماه مه در ایران از یک جانب روز تهاجم گسترده نظامی رژیم علیه تظاهرات و نشست‌های کارگری است که مصمم هستند هر چه باشکوه‌تر آن را برگزار کنند و در عین حال تشدید تهاجم ایدئولوژیک خرده بورژوازی جهت به سازش کشاندن جنبش کارگری با سیاست‌های رژیم فاشیستی ایران است و از جانب دیگر روز مقاومت و پایداری اکثریت مطلق کارگران علیه سرکوب و مبارزه آشتی ناپذیر علیه نفوذ ایدئولوژی خرده بورژوازی در این جنبش است.

به بیان دیگر اول ماه مه ۲۰۲۵ برای کارگران ایران روز همبستگی عمیق‌تر علیه رژیم جنایت کار ایران و در عین حال روز تشدید تقابل ایدئولوژیک درونی این جنبش است.

بورژوازی ابزارهای خودش را دارد؛ نیروی مسلح، رسانه‌های فاسد کننده و خرده بورژوازی‌ای که طبقه کارگر را احاطه کرده است. ما هم ابزار خود را داریم؛ جهان بینی علمی مارکسیسم، تجربه عینی ساختمان سوسیالیسم در شوروی سابق، جنبش کمونیستی و کارگری در سطح داخلی و بین‌المللی.

به استقبال روز اول ماه مه، روز جهانی کارگر، بشتابیم!

نظم کمونیستی

۶ اردیبهشت ۱۴۰۴ (۲۰۲۵/۴/۲۶)